ühes sekundis (see on üks silmapilkne aeg) 80 jalga ehk 40 sammu edasi karata. See on tõeste imekspanemise wäärt. Siiski leiame looduses weel suuremaid kiirusid: kotka lend on ühes sekundis 100 jalga, tui lendab 120 jalga, heale kõla jõuab 1080 jalga, püssi kuul lendab 1500 jalga, üks puudane suurtüki kuul 2300 jalga, meie maakera oma teel 4 penikoormat, see on 98,000 jalga, ja walguse kiired jõuawad ühes ainsas sekundis 42,000 penikoormat edasi. See-pärast kuulukse kaa püssi pauku hiljem, kui tuld nähakse, ja niisamma on kaa wälgu löömine enne näha, kui müristamist kuulda. Wast siis, kui kõue pilw otse peakohal on, sünnib müristamine wälguga ühes. Seda hiljem müristamist pärast wälku kuulukse, seda enam on kõue pilwe meitest eemal.

Hoidlikul on ikka anda sellele, kes abi tarwitab.

Kaks isandat, kes ühe asunduseks waeste heaks raha korjasid, juhtusid kaa ühe rikka juure, kellest õeldi, et ta wäga iga tühja asja pärast noomida ja keda seepärast ihnsaks arwati. Et küll abi-palujatel wähe lootust oli midagit saada, astusid

ometi sisse. Juba hoowi peal kuulsid saksa sulasega taplewad, et see ühe oheliku ööse läbi niiskuse kätte jätnud, ja kui naad tuppa tahtsid astuda, sai jälle köögitüdruk tapelda, et tühja tuletikkusi raisata. Kui naad pärast oma palwet selle saksale olid nimetanud, siis kirjutas seesamma kogumise raamatusse oma nime peale 100 rubla, mis üle korjajad wäga imetlesid. Naad küsisid kaa julgeste, kuidas see wõimalik olla, et ta ennast nüüd nii hellast wõis näidata, et ta küll praegu alles oma teenijaid nii waljuste noominud? Saks naeratas lahkeste ja ütles: „Mitte üks asi ei wõi mind nii waewada, kui see, et näen, kuida inimesed üsna hoolega ennast pillajaiks õpetawad. Seeläbi, et ma kõige wähämatki asja katsun hoida, on mu wara nüüd koos ja ma wõin kaa neile anda, kes tõeste mu abi tarwitawad.“

Weel üks wihk jutu jätkusi.

Nohi nohu wastu. „Ütelge mulle ometi, pai tohtri härra, mis teie siis teete, kui nohu teid waewab?“ Arst: „Siis ma köhin wahešt ja waheš aewastan kaa!“

Meeleparandamine. Itaaliamaal oli kord üks kõrtsmik pihtil ja preester küsis: „Kas olete